

EN NESTORS ERINDRINGER

Her fortsætter serien Praksisvikariat 1966.

Læs om forfatteren og de første tre klummer i Practicus 271 og 272.

Hele serien kan allerede nu høres på Practicus Podcast.

Og solen står med bonden op ...

Klumme nr. 4 af 6

Der var meget få henvendelser på sorten nat, havde Knud Thomsen sagt. To om ugen, hvor den ene gerne kunne klares telefonisk. Til gengæld var der ikke tvivl om, at dagen for de fleste begyndte omkring kl. halvseks. Grundtvigs ord gjaldt også lægen. Man kunne lige så godt vænne sig til at høre friske stemmer med ønske om lægekontakt fra tidlig morgen. At lægens dagarbejde først startede klokken otte, var noget, sygekasserne havde fundet på.

Lægeboligen med patientindgang foran. Familien selv gik ind fra bagsiden af huset. Hammershøj 1966. Foto: Privat.

En meget tidlig morgen ringede en bekymret kone om, at hendes mand havde stærke smerter i maven. Jeg var fremme ved den mellemstore gård ved femtiden og mente, at manden havde nyresten. Smerter hos en mand i venstre side med blødt abdomen er ikke så svært at diagnosticere. Han modtog med lettelse 1,5 ml Pethidin og formaningen om at drikke rigeligt. Da han ikke lagde skjul på sin uro og manglende tillid til den unge læges evner, lovede jeg at komme tilbage ved nitiden.

Konen modtog mig venligt smilende, manden lå stadig i sengen. Han så ikke ud til at have smerter. Om jeg stadig mente, det var nyresten? Hvor stor er sådan en? Så tog han en serviet fra natbordet, foldede den ud og åbenbarede en lille stenskal. Kan det være sådan en? Skulle han stadig drikke rigeligt? Vil De have en øl med?

Nysgerrigheden var stor. Når de sidste råd og formaninger var givet ved sygesengen eller siddende ved spisebordet, og jeg lagde regningsblokken frem til underskrift, blev der en tøven og så kom det: Så lægen har den her lille Morris Mascot, den skal være god? Er De læge fra Århus? Er

Vikaren på vej ind til et sygebesøg med dr. Thomsens fine læderlægetaske. Foto: Privat.

det lægens kone, der er med i konsultationen? Eller lige på: Lægen ser noget ung ud? Så skulle der fortælles nok til, at jeg kunne slippe fra at være en overlegen københavner. Jeg lærte hurtigt min forpligtelse den anden vej. Ikke kun at kommentere vejret, men at spørge til familien, bedriften eller det nye tag.

Flere søgte klinikken i konsultationstiden, om det nu skyldtes den heldige nyresten eller blot tiltagende sygelighed? //